

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 35. Tractatus Paschasii de Evcharistia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

simo secundo Adalhardum Abbatem & Sæculum IX.
 Walam fratrem ipsius comitatus est. A. C. 831.

Anno octingentesimo vigesimo sexto, *Sup. lib.*
 cum Adalhardus inter vivos agere desi- *XLVI. §.*
 isset, a Congregatione Corbejæ veteris 50.

delegatus ad Regiam profectus est, ut
 confirmationem electionis Walæ ab Im-
 peratore obtineret. Illis diebus, qui-
 bus in aula versatus est, cuidam ex pro-
 ceribus sciscitanti, cur tantæ severitatis
 virum elegissent, respondit, illum eligen-
 dum esse viæ ducem, qui ceteros in iti-
 nere præcedere soleret. Eum Ludovi-
 cus Imperator in Saxoniam misit anno
 octingentesimo trigesimo primo (tunc
 forte cum S. Ansharius Prædicationem
 in Septentrionalibus partibus susciperet)
 atque sæpius exinde ad componendas
 tum Ecclesiarum tum Monasteriorum cau-
 sas adhibuit. Denique Wala Abbas tan-
 ti faciebat Ratbertum suum, ut sine ipso
 vix negotium quodquam perficere, vix
 iter quoquam suscipere posset. Talis
 erat Ratbertus Monachus, qui cognomi-
 ne Paschasius dici voluit, secutus exem-
 plum virorum doctorum sui Sæculi, qui
 nomini proprio barbaro cognomen lati-
 num conjungebant.

§. XXXV.

Tractatus Paschasii de Eucharistia.

Paschasius anno circiter octingentesimo
 trige-

Sæculum IX.

A. C. 831.

*Mabill. ibid.**præf. n. 16.**Paschas. prolog.*

trigesimo S. Adalhardi Abbatis sui vitam scripsit, & anno sequente composuit Tractatum suum de Evcharistia rogatus a Discipulo suo Warino, cognomento Placido, qui antea Monachus Corbejæ veteris, tunc Abbas erat novæ, & S. Adalhardo anno octingentesimo vigesimo sexto successerat. Hoc opus contexit Paschasius stilo humili, ut illis serviret, qui litteras humanas necdum didicissent, nempe Monachis Corbejæ novæ, & eo potissimum consilio, ut facilius erudirentur Saxones adolescentes, illius Monasterii alumni. Hinc doctrinam suam comparabat lacti, quod infantibus præberi solet. Procul abest ab hac Dissertatione omnis contentio, sed est pure dogmatica. Paschasius in ea Doctrinam Ecclesiæ simpliciter exponit, nec alios errores perstringit, nisi leviter quorumdam hominum incredulorum & malorum Christianorum ignorantiam, aut veterem Hæresim, nova enim nulla circa hanc materiam existerat. Tria præcipue docet; Eucharistiam esse verum Corpus & verum Sanguinem Jesu Christi, Substantiam panis & vini post consecrationem non (*) superesse, sed adesse idem illud

Cor-

(*) Veritatis Catholicæ testis invictus! Guilielmus Cave in Conspectu Sæculi Photiani dicit:

Corpus, quod de Virgine natum. Id in *Sæculum IX.*
 ipso libri exordio diserte affirmat in hunc *A. C. 831.*
 modum: *Licet figura panis & vini hic* *c. I. p. 1555.*
sit, omnino nihil aliud, quam Caro Christi
 &

cit: *Primus qui carnalem & corporalem Christi in Sacramento præsentiam publice proponere & audacter defendere ausus est, fuit Paschasius Rathbertus Corbejensis, qui edito libello asserere non erubuit, peracta consecratione substantiam panis & vini mutari in veram Christi carnem, verumque ejus sanguinem; illam ipsam nempe carnem, quam de utero Virginis tulit Dominus, quaque passus est, & resurrexit. Sed en, Scriptoris hujus ex Anglia (cujus in Viros Orthodoxos petulantia eruditionem, etsi magna sit, multum superat) vel impudentiam vel ignorantiam! nam S. Martyr Ignatius ab initio secundi Sæculi in Epistola ad Smirneneses de Ecclesiæ Doctrina circa Eucharistiam loquitur in hunc modum: De oratione & Eucharistia non participant (Hæretici) quia negant Eucharistiam esse Domini nostri J Esu Christi carnem, eam ipsam, quæ pro peccatis nostris passa est, & quæ per Bonitatem Patris resuscitata. Fleurus Lib. III. §. 10. ne quid, brevitatis studio, de testimoniis SS. Patrum in sequentibus Sæculis dicam. Dicit deinde Cave in Articulo, Paschasium Rathbertus, Bellarminum fateri, quod Paschasium esse primum Auctorem, qui serio & copiose scripserit de veritate Corporis &c. Eique succinere satis ingenue Jacobum Sirmondum, dicentem:*
Genui-

Sæculum IX. & *Sanguis post consecrationem dicenda &*
A. C. 831. *credenda sunt. Et ut mirabilius loquar,*
non alia plane Caro, quam quæ nata est de
Maria, in Cruce passa, & de sepulchro
resurrexit. Ex his tria consequentia
 6. 2. 4. 9. 4. eruit. Scilicet, Christum quotidie vera-
 citer, sed in Mysterio, immolari, Eucha-
 ristiam & veritatem esse & figuram, de-
 nique digestionem & secessui non esse ob-
 noxiam.

Genuinum Ecclesiæ Catholicæ sensum ita primus explicuit, ut viam ceteris aperiat &c. At plane Cardinalis Bellarminus & P. Sirmondus nihil aliud fatentur, quam Paschasium clarius ceteris & ex instituto Materiam de Eucharistia pertractasse. Nec istud est Historiam totam Ecclesiasticam de Doctrina Catholica & Hæresibus pervolventi novum aliquid vel inauditum, sed quod in omnibus Fidei Articulis, de Jesu Christi Divinitate, de Processione Spiritus Sancti a Filio, de duabus Jesu Christi voluntatibus & Operationibus contigit, dum nempe Scriptores Catholici posteriores Doctrinam Ecclesiæ clarius & distinctius exposuerunt. Hæc Cavei argutio similis est, ut ovum ovo, impudentissimæ criminationi Juliani Apostatæ cum dixit, ceteris Evangelistis tacentibus S. Joannem primum ausum fuisse mentiri, quod Jesus Christus sit verus Deus. * Quia nempe ceteris Evangelistis clarius Jesu Christi Divinitatem expressit. In fine adthol. Sup. dit Cave: (Paschasio) *se statim opposuerunt Rabel. XV. §. 45. banus Maurus, Bertramus vel Ratramus Corbejensis, Joannes Scotus Erigena.* Respon-
 Tom. IV. deo;

noxiam. Præsentiam porro realem ita
asserit, ut, si quis non credat, impio de-
teriores pronunciet.

Sæculum IX.
A. C. 831.

c. 20. p. 1606.

c. 12. p. 1589.

c. 3. Et ib.

Sirm.

Dicit Paschasius in alio loco, Sacra-
menta Jesu Christi esse Baptismum, Chris-
ma, & Corpus & Sanguinem Domini.
Sed noluit hic Sacramenta accurate enu-
merare; aliqua vero in exemplum me-
morat, quod ad ipsius institutum suffice-
bat. Rursus dicit, Jesu Christi Carnem
quo-

deo: Epistola Rabani Mauri ad Egilonem Ab-
batem Fuldensem, de qua mentionem facit Ca-
ve, jam dudum evanuit, ut ipse fatetur. Et fir-
ma præsumptio est, eum in verbis tantum & ex-
plicatione, non vero in Summa Doctrinæ de Præ-
sentia vera a Paschasio discrepasse.

Ratramus non dicebat, ab Adversariis suis
aliquid negari, quod esset de fide credendum,
scilicet præsentiam realem, sed eos in modo ex-
plicandi sibi ipsis contradicere. Ut infra Lib.
XLIX. §. LII. videbimus. Explicatio autem Jo-
annis Erigenæ ab Ecclesia non est recepta, &
in Concilio Vercellensi anno 1050 damnata.

Ceterum novissimus Catholicæ Veritatis de
Præsentia Reali Christi in Evcharistia Defensor
R. P. Martinus Kropff Benedictinus Mellicensis
& ibid. Bibliothecarius Librum edidit sub Titulo:
Der entlarvte Mede, in quo illum ipsum hujus
Mede Tractatum a Fleurii Interprete nostro Pro-
testante Tomo primo versionis suæ insertum & a
me Animadversionibus Germanicis anno 1757.
castigatum, solide & erudite refutat.

Sæculum IX. quotidie in Sacramento Altaris creari
 A. C. 832. in eo nempe sensu, quod ibi existere in-
 cipiatur. Testes suæ Doctrinæ S. Cyprianum, S. Ambrosium, S. Hilarium, S. Augustinum, S. Joannem Chrysostomum, S. Hieronymum, S. Gregorium, Hefichium, & Bedam adducit.

c. 4.

§. XXXVI.

Tractatus Amalarii de Officiis Ecclesiasticis.

Mabill. in Eodem anno octingentesimo trigesimo
ord. R. c. 1. primo Amalarium, Ecclesiæ Meten-
Id. c. 12. n. 2. sis Clericum, & exinde Chorepiscopum
Præf. alt. Lugdunensem Romam misit Ludovicus
Amal. & de Imperator, cui Amalarius anno circiter
ord. antiph. octingentesimo vigesimo amplum Tra-
c. 58. Prolog. ctatum de officiis Ecclesiasticis in qua-
Antiph. tuor libros divisum inscripserat. Cum
 Romæ versaretur, Ministros Ecclesiæ
 S. Petri consuluit, & multa utilia ex eorum
 responsis colligens, operi suo ultimam
 manum apposuit, alteramque editionem
 in lucem emisit. Superfunt tamen etiam
 exemplaria primæ editionis, unde diver-
 sitas inter primam & secundam dispici
 possit. Præterea in illa commemoratione
 in urbe postulavit a Gregorio IV. Antiphonaria,
 & dicenti, id sibi ab Imperatore in
 mandatis datum, respondit Papa, nulla
 sibi esse Antiphonaria, quæ mittere posset,
 quia Wala, cum aliquan-